

Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2022. január 1-jén.

Máté evangéliuma 4. rész 12-17. verse: „Amikor Jézus meghallotta, hogy Jánost fogságba vetették, visszatért Galileába. Majd elhagyta Názáretet, elment, és letelepedett a tengerparti Kapernaumban, Zebulon és Naftáli területén, hogy beteljesedjék az, amit Ézsaiás prófétált: „Zebulon földje és Naftáli földje, a Tenger melléke, a Jordánon túl, pogányok Galileája! A nép, amely sötétségben él, nagy világosságot lát, és akik a halál árnyékának földjén élnek, azoknak világosság támad.” Ettől fogva kezdte Jézus hirdetni: Térjete meg, mert elközelített a mennyek országa!”

Kedves Testvéreim!

Vannak olyan igeszakaszok, amelyek újra és újra ugyanúgy és ugyanolyan formában ismétlődnek. Ilyenek a karácsonyi történetek, a húsvéti és pünkösti igeszakaszok, és ilyenek azok is, amelyek jól kiszámítható távolságban vannak ezektől az ünnepektől. Újév mindig pontosan 1 héttel követi karácsonyt, és a bibliaolvasó kalauzunkban túl nagy változatosság karácsonynál nem lehet, hiszen 3 evangélium írja le valamilyen formában Jézus földre jöttét, így az újévi igeszakaszok is visszatérő bibliai részek. Többször is úgy alakult már az év-váltás kapcsán, hogy ez a bibliai szakasz került elénk a Máté evangéliumából. Jézus megkezdte a működését. Ahogyan a 2021-es évet váltja a 2022-es esztendő, úgy váltotta fel itt Keresztelő Jánost a mi Megváltónk. Mindaz, amit itt Ő a működése kezdetén tesz, vagy elmond, az számunkra is erőt adó és irányt adó lehet ennek az esztendőnek a kezdetén, de hiszem, hogy annak mind a 365 napján.

Az első részlet, ami itt megtörténik, hogy Jézus helyszínt vált. Elment az otthonából, Názáretből egy nagyjából 30 kilométerre lévő településre, Kapernaumba. Ismerjük az evangéliumi leírásokból, hogy Názáret volt az a hely, ahol nem tölthette be Jézus a küldetését, ahol egyszer meg is akarták kövezni, amiről ő maga mondta, hogy „sehol sem vetik meg a prófétát, csak saját hazájában és a maga házában”. (Máté evangéliuma 13. rész 57. verse) Elment oda, ahol nyitottak voltak az üzenetre, és nyitottak voltak a csodáira. Ha kicsit talán kiélezetten meg akarom fogalmazni ennek a helyszín cserének az okát, akkor azt mondhatom, hogy Jézus elment onnan, ahol akadályozták, és elment oda, ahol nyílt terep várt rá.

Az első üzenet, amit az újév kezdetén megfogalmazhatunk, hogy a békességhez, a kiegyensúlyozott élethez helyszínváltásra van szükségünk. Miért fontos ez? Azért, mert bizonyos esetekben előfordulhat, hogy fizikailag kell helyszínt váltani. Nem egy olyan élethelyzettel találkoztam már, ahol valakinek az életét megnyomorította egy munkahely, egy kapcsolat, egy elrontott életvitel, és el kellett költöznie, hogy az élete meggyógyuljon. Sokszor a meggyógyult alkoholistáknak, drogosoknak, függőségből megszabadult embereknek azt tanácsolják, hogy ne menjenek vissza oda, ahol előtte laktak. Váltani kell, hogy a megújult életben megmaradhassanak. Találkoztam olyan élethelyzettel is, ahol lelkileg kellett helyszínt váltani, és ehhez kapcsolódott egy költözés.

Ismerek egy házaspárt, ahol nagyon szerettek volna gyermeket, de nem jött össze. Vártak éveket, minden kivizsgáláson túlestek, és mondták nekik, hogy semmi biológiai akadálya nincsen a várandósságnak. Csak lelki akadályai vannak. Emiatt a házaspár elköltözött egy másik településre, egy másik munkakörbe, de a gyermek csak nem akart érkezni. Elindították az örökbefogadást, vártak néhány hónapot, és amikor kiderült, hogy meg fogják kapni a kisgyermeket, akkor megfogant a saját gyermekük is. Az örökbe fogadott gyermek mellett aztán született még két vagy három saját gyermekük.

Helyszínt kell váltani. Az életünk 2022-ben sem fog másként működni, csak akkor, hogyha áthelyezzük az életünket a saját döntéseink, a saját akaratumk településéről Isten akaratának a városába. Kimondom, hogy még jobban értsük: át kell helyeznünk az életünket a bűn országából Krisztus országába. Nem működik másként. Nem gyógyul a lélek, nem billen helyre az egyensúly, hogyha nem tesszük meg mindezt újra, és újra.

A legfontosabb helyszínváltás az, amikor az emberi síkról átemeljük a dolgainkat Isten síkjára. Mit is jelent ez? A saját eszköztelenségünkől Isten gazdag eszköztárának a síkjára. A saját kilátástalanságunkból Isten mindentlátásának a síkjára. A saját boldogtalanságunkból Isten boldogságának a síkjára. Ha pedig átkerül más közegbe az életünk, máris minden megváltozik. Ha nem az foglalkoztat, hogy mi hogyan nem lehetséges, hogy mi hogyan rossz, hogy mi az, ami lehúz, akkor szárnyalni fog a lelkem, mert Jézus Krisztus a maga országába emel át, és ott vezet engem. Jelképesen ebben a 2022-es évben is átkerülhet minden egy másik síkra, a Jézus Krisztusban elnyert életnek a síkjára.

Aztán látjuk, hogy Jézus azért tette mindezt, hogy beteljesedjen a prófécia. Visszatérő mondata ez Máté evangéliumának. Ezzel találkozhattunk akkor is, amikor Jézus megszületett, és ezt olvastuk: „Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjék, amit az Úr mondott a próféta által: „Íme, a szűz fogan méhében, és fiút szül, és Immánuélnak nevezik majd” – ami azt jelenti: Velünk az Isten”.

Ez a visszatérő megállapítás tehát azt jelenti, hogy Isten terve, Isten elképzelése Jézus Krisztusban teljesedett be. Sőt, még tovább megyek, Isten terve és elképzelése ma is Jézus Krisztusban teljesedik be. Ahol Ő jelen van, ott megvalósul a Mindenható terve, és beteljesedik az Ő ígérete.

Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2022. január 1-jén.

Ha ismét csak egyszerűen szeretném megfogalmazni az üzenetet, akkor mondhatnám, hogy semmi mást nem kell tenni ebben az újévben sem, csak Jézus Krisztussal együtt élni. Ővele együtt gondolkodni, Ővele együtt beszélni, Ővele együtt megélni az életünk minden pillanatát. Akkor pedig beteljesedik a prófécia mibennünk is.

Mi is ez a prófécia? A világosság próféciaja. „A nép, amely sötétségben él, nagy világosságot lát, és akik a halál árnyékának földjén élnek, azoknak világosság támad.” Vagy ahogyan Jézus elmondta a prófécia beteljesedését a János evangéliumában: „Én vagyok a világ világossága. Aki engem követ nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága”. (János evangéliuma 8. rész 12. verse) Aki Jézussal együtt él, annak az életében ez a prófécia, ez az ígélet teljesedik be. Soha nem leszünk sötétségben, mert a világ világossága ragyog nekünk, és mi ezt a fényt adhatjuk tovább úgy, mint akik a világ világossága vagyunk. Ahogyan az éjszakai égen a Hold továbbadja a Nap fényét, úgy tudjuk mi is továbbragyogni Jézus Krisztus világosságát.

A prófécia beteljesedett Jézus Krisztusban, és Ővele együtt beteljesedik a mi életünkben is. Láthatjuk a világ világosságát. Hallhatunk róla. Nincsen rejtve senki elől, mindenki láthatta és láthatja a világosságát. Nemrég voltunk egy koncerten, ahol 3500 ember volt jelen. A koncerten két híres énekes énekelt a Csendes éj kezdetű dalt. Nyíltan elhangzott az a szövegrész is, hogy „Krisztus megszabadít, Krisztus megszabadít”. Belegondoltam, hogy hány bevásárlóközpontban, hány otthonban ment ez a dal zenei aláfestésként, karácsonyra készülve? Lehet, hogy azok, akik hallgatták nem tudatosították magukban, de engem olyan jó érzéssel töltött el. Jézus világossága most is ragyog. Ott is, ahol egyébként nincsen helye neki. Mennyivel inkább ragyog az Ő világossága egy gyülekezetben, egy keresztyén családban, egy Krisztuskövető ember életében. Ez az ígélet teljesedett be és teljesedik be újra: eljött a világosság ebbe a világba, hogy rajtunk keresztül ragyogjon mások életébe.

Viszont az igeszakasz végén Jézus egyértelműen elmondja az első prédikációjában azt a lényegi üzenetet, ami nélkül nem leszünk képesek helyszínt váltani lélekben, és nem leszünk képesek világítani sem. Ez nagyon röviden így hangzik: térjete meg! Évkezdő üzenetként sem tudunk semmi más fontosabbat elmondani, mint ezt: „térjete meg”!

Mi is ez a megtérés, amiről Jézus beszél nekünk? Az a magatartás, hogy bár eddig Istennel szembe mentem, nem akartam azt, amit Ő akart, most mégis belesimulok abba az irányba, amit Ő ad elem. Tudom, hogy lelkileg sokszor fordítva érezzük, és azt gondoljuk, hogy keresztyén emberként az árral szemben kell úsznunk, de ilyenkor arra az árra gondolunk, amit ez a világ generál. Van azonban egy olyan ár is, amit Isten generált az életünkben azzal, hogy elküldte a földre Jézus Krisztust. Mindaddig, amíg nem térünk meg hozzá, addig ezzel az árral szemben küzdünk. Nem akarjuk, hogy Ő irányítson minket, nem akarjuk, hogy Ő határozza meg az életünket. Amikor pedig megtérek Őhozzá, akkor már nem úszom az árral szemben, hanem belesimulok Isten akarat-irányába.

Élménymedencékben van olyan körbe áramló élményelem, ami sodorja a fürdőzőt. Nagyon jó érzés rábízni magunkat az áramlatra, és hagyni, hogy menjünk körbe-körbe. Az árral szembe úszni azonban rendkívül nehéz. A medence peremébe kapaszkodva nagy nehezen mégis sikerülhet. Sokszor vagyunk mi is úgy vele, hogy Isten szeretne minket az életünkben egy jó irányba terelni, sodorni, de mi görcsösen kapaszkodva a saját életünk kereteibe, görcsösen kapaszkodva a bűneinkbe, megüünk Isten akaratával szembe mindaddig, amíg meg nem térünk. A megtérés első lépése éppen ezért minden egyes esetben a bűnbánat. Amikor elengedem a saját életemet, amikor kimondom, hogy Istennek van igaza mindenben. Igaza van, amikor egy teljesen más irányt akar az életemnek adni, mert nem volt jó irány az, amit eddig követtem. Nem a mennyország felé, nem az Isten országa felé tartottam, hanem pontosan az ellenkező irányba, a kárhozat felé. Jézus Krisztusban azonban elérkezett hozzánk Isten országa.

Éppen ezért hangzik a felszólítás: Térjete meg! Eddig küzdöttem az áramlással, küzdöttem Istennel, de most elfogadom az Ő irányát, hogy Ő sodorjon engem. Ez a második lépés. Az első a bűnbánat, az elengedés, a második pedig a ráhagyatkozás Isten erejére. Egyértelműen az történik, hogy elfogadom mindazt, amit Krisztus nekem tanít, és igyekszem mindenben annak engedni. Kicserélem a szívemet arra, amelyet Krisztus ad nekem.

Van egy nagyon jól ismert mese, amelynek címe: „Őz a nagy varázsló”. Ebben van a bádögember, aki egy szívet szeretne magának. Addig nem volt, és tudja, hogy az élete anélkül nem teljes. A mese végén meg is kapja ezt a szívet, és nagyon örül neki. Mi is tudhatjuk, Kedves Testvéreim, hogy új szív nélkül a mi életünk sem teljes. A megtérésben mi is kapunk új szívet Jézustól. Ez az új szív pedig már nem úgy érez, mint a mi eredeti lelkünk, hanem úgy érez, mint Krisztus szíve. Ez a megtérés. Kicserélődünk. Újjá leszünk. Ez az újév pedig remek lehetőség arra, hogy ez megtörténjen mibennünk is, mert Jézus Krisztusban közel jött az Isten országa.

Kérjük hát mi is imádságban, hogy ez a csoda végbemenjen bennünk, először, vagy éppen újra: „Új szívet adj, Uram, énnekem, | Új szívet adj, én Istenem, | Amely csupán csak teérted ég, | Véled jár szüntelen, csak véled szüntelen. || Nyájas, vidám, szelíd, jó szívet, | Mely, Jézusom, te lakhelyed, | Hol egyedül a te hangod szól, | Mely véled van tele, csak véled van tele.”

Amen!